

፩ ሰንበት ዘጽጌ

፪፻፳፱ 2007 ዓ.ም. (10/12/14)

ምስ ማርያም ኣብ መአዲ ኣምላኽ ዕዲማት ኢና።

መዝሙር፡ ትዌድሶ መርዓት እንዘ ትብል ነፀ ወልድ እኑየ ንፃዕ ሐቕለ. . . . ።

ንባባት፡ ፊሊጲ 4:12-20፥ ራእ 21:1-9፥ ግ.ሐ. 15:22-ፍ፥ ማቴ 22:1-4።

ምስባክ፡

1. ፍሬ ጻማከ ተሜሠይ፥ ብፁዕ ኣንተ ወሠናይ ለከ፥ ብእሲትከ ከመ ወይን ስሙር ውስተ ጽርሓ ቤተክ። “ዕዮ ኣእዳውካ ዘፍረዮ ኽትበልዕ ኢኻ እሞ ብፁዕ ኢኻ፥ መነባብሮኻ ኹሉ ኽኣ ኽባረኽ እዩ፥ ሰበይትኻ ኣብ ውሽጢ ቤትካ ከም ፈራይት ወይኒ ኽትከውን እያ” መዝ. 128:2~3።

2. እስመ ፈተወ ንጉሥ ስነኪ፥ እስመ ውእቱ እግዚእኪ፥ ወይሰግዳ ሎቱ ኣዋልደ ጢሮስ በአምኃ። “ብመልክዕኪ ንጉሥ ክፈትወኪ እዩ፥ ንሱ ኅይታኺ እዩ እሞ ስገድሉ፥ ሕዝቢ ጢሮስ ገጽ በረኽት ኬምጽኡልኪ እዮም” መዝ. 45:11።

ኣብ ናይ ግዕዝ ኣቆጻጽራ ዘሎናዮ እዋን ካልኣይ ክፍሊ ዓመት እዩ መጽው ይብሃል፥ ካብ 26 መስከረም ~25 ታሕሣሥ ዘሎ እዩ። ኣብኡ ፫ ንኡሳን ኣዝማን ይርከቡ፡

- 1. ዘጽጌ፥ 6 ሰናብቲ ዝሓዘ እዩ፥ ብ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ ፮ ይፍለጥ።
- 2. ዘአስተምህሮ 5 ሰናብቲ ዝሓዘ ዘወረደ፥ ዘቅድስት፥ ዘምኹራብ ዘመጸጉዕ፥ ዘደብረ ዘይት።
- 3. ዘስብከት ወይ ምጽኣት ይብሃል 3 ሰናብቲ ዝሓዘ፥ ዘስብከት፥ ዘብርሃን፥ ዘኖላዊ።

ዘመነ ጽጌ እምብኣር ፮ ሰናብቲ ዝኅዘ እዩ። ኣብዚ እዋን ነቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስ ቤተ ክርስትያን ዘለዎ ርክብ ክገልጽ ኢሉ ብኣምሳል ርክብ መርዓትን መርዓውን ነቲ ኣብ መኅልየ መኅልይ “ንወዲ ኅወይ. . . . መርዓት ትውድሶ” ዝብል መሰረት ገሩ ንምሕረት ኣምላኽ ይገልጽ። ሎሚ እውን ኣምላኽ ምስ ነፍሲ ወከፍና ርክብ ክፈጥር ይደሊ ኣሎ። እንተ ቐረብናዮ ኣብ ሕይወትና ተሓድሶን ለውጥን ክገጥመና እዩ ብፍላይ ዕድመ ኣምላኽ እንተ ኣኽበርና ጸጋን በረኽትን ኣብ ሕይወትና ይህበና ስለዚ ዕድሚኡ ኣኽበርና ኣብኡ ንቐረብ።

ዘመነ ጽጌ ብፍሉይ እውን ንማርያም ዝውሃብ ጊዜ እዩ። ማርያም ምስ ኣምላኽ ዝነበራ ርክብ ከምኡ ኣብዚ ዓለም እንከላ እትኸተሎ ዝነበረት ሕይወት እናገለጸ ዕብየት ማርያም ክነስተንትን ፍሉይ ጊዜ ይኸፍተልና። ሓደ ካብቲ ንማርያም ክብሪ ዝህባ ንዕድመ ኣምላኽ ሕራይ ምባላ እያ። ማርያም ሎሚ እውን ንሕና ደቃ ነቲ ኣምላኽ ዘቐርበልና ኣሰራ ተኸተልና ሕራይ ክንብል እዩ። ካባይ እንታይ ይደሊ ኣምላኽ፡- ምስ ሓወይ ክዕረቕ፥ ንጽጉም ክሕግዝ፥ ንሕሙም ክበጽሕ፥ ካባይ እንታይ ይደሊ ኢልና ንሕብኽታ ኣምላኽ መልሲ ክንህብ ንሕተት ኣሎና።

አብ መዝሙር ናይ ሎሚ ሰንበት “መርዓት ንመርዓዊ እናወደሰት ኦ ሓወይ ንዓ ንግዳም ንውጻእ እሞ ወይንን ሮማንን ፈርዶ እንተሎ ንርእይ፤ ንሰማይ ብኸዋኸብቲ ዝሸለመ ንምድሪ ብዕምባባታት ዘገጸ። ንሱ ሓደ ወዱ ጎይታ ሰንበት እዩ። መርዓት ኦ ሓወይ ቃልካ ጥዑም እናበለት ትውድሶ”።

አብ መንጎናና አብ መንጎ አምላኽን ዝህሉ ርክብ ብአምሳል ርክብ መርዓውን መርዓትን ይገልጹ፤ ናይ ክልተ ፍቕራት ርክብ ካብ ልቢ ስለ ዝነቅል አብኡ ሓጎስ ምርድዳእ ሓልዮት ዝመልእ እዩ። ክርስቲያናዊ ሕይወት ምስ አምላኽ ዘራኽብ ስለ ዝኾነ ብሓቂ እንተ ነቢርናዮ ነዚ ጸጋታት እዩ ዝዕድለና ስለዚ ርክብና ምስ አምላኽ ክንርእዮ እንተ ኸአልና አባና ኩሉ ክህሉ እዩ።

ካብ ማቴዎስ ወንጌላዊ ዝተነበና ብምሳሌ ገሩ ኢየሱስ በቶም መራሕቲ ህዝቢ ከምእተነጽገ ይነግረና። ነዚ ክገልጹ ኢሉ ነቲ ምሳሌ አብ ሰለስተ መቐሉ ይነግረና። 1. ክልተ ዕድመ ናብቶም አብ መርዓ ከምጹ ዝተደልዩ ተላኢኹ። 2. አብ ኩሎም ድኻታትን ጽጉማትን ዕድመ ተላኢኹ። 3. አብቲ ብዓል ዝሳተፉ ከማልእዎ ዝነበሮም ነገራት ነርዎም።

እዚ ማቴዎስ ዘቕርቦ ምሳሌ ብዛዕባ መንግስቲ አምላኽን እቶም ምስኡ ሱታፌ ዘለዎም ህዝብን እዩ ዝዛረብ። አብዚ በቲ ንወዱ መርዓ ዝገብር ንጉሥ ተመሲሉ ይነገር። አብ ኢሳያስ 25፡6-10 ዘሎ እንተ አንብብና ነዚ ክንርዳእ ዝሕግዘና ብዛዕባ እግዚአብሔር ንህዝቡ ዝቕርቦ ዓቢ ምሳሕ ይነግር። አብኡ ዝበለጸ ዓቢ ምሳሕን ዝበለጸ ደረቕ ወይንን ክሰናዶ እዩ፤ ሓዘን ወይ ሞት አይክህሉን እዩ፤ ንሞት ንሓዋሩ አጥፊኡ ንንብዓት ከአ ኻብ ዓይኒ ኹሎም ክደርዞ እዩ፤ ንሱ ስለ ዘድጋናና ኸአ ንሕጎስ አሎና ባህውን ይብለና አሎ ዝብል ነንብብ።

አብቲ ምሳሌ ወንጌል እውን እቲ ንጉሥ ብዙሓት ካብ አገልገልቱ ናብ ህዝብ እስራኤል ልኢኹ፤ እዚ ኸአ ነቶም በብእዋኑ ዝልእኮም ዝነበረ ነብያት ካብቲ ጌግኦም ክምለሱ ፍቕርን አገልግሎትን ክገብሩ ዝነግሩ ዝልኢኹም እዩ ዘመልከት። እንተ ኾነ አይተመልሱን ነቲ ዕድመ አምላኽ ነጺጎም ይብል ኢየሱስ።

ካልኦት ጋንታ ልኡኻት ሰዲዱ “እንሆ መአደይ አዳልዮ አሎኹ. . . ኹሉ ተዳልዮ አሎ እሞ ናብ መርዓይ ንዑ በልዎም ኢሉ ለአኸ”። አምላኽ ክዕድም ክጽውዕ እንከሎ ኩሉ ጊዜ ቅልጥፍ/ህውኽ ዝበለ እዩ። እቲ እንኮ እዋን እትምልሶ ኸአ “ሕጂ” እዩ። ኩሉ ጊዜ መልሲ ክንህብ ስንድዋት ክንከውን አሎና። አብዚ ምሳሌ ዝኸውን ግን ከምኡ አይኮነን። እቶም ዝተዓደሙ አይግደሱን፤ ምናልባት ገሊኦም በቲ ናብርኦም ትሑዛት ወይ ከአ ነቶም ልኡኻት ንጉሥ አጋፍዕዎምን ቀተልዎምን።

አብ ርእስና ክንምለስ ክንደይ ካባና እዮም ከምቶም ቀዳሞት? ክሳብ ክንደይ እዩ ወላ አብዛ ሕጂ ስዓት ነቲ ካብ አምላኽ ዝመጸና መጻዕታ ዕጹዋት እንኸውን ዘሎና እንቕርቦ ምኽንያት ኸአ አብቲ ግዝያውን ንኦና ጥራሕ አብ ዝግድሰና ነገራት ቀዳምነት ሂብና ካልእ ዘይግድሰና ኮና፤ ዋሕስ ክህቡና አብ ዘይክእሉ ነገራት ቀዳምነት ሂብና ንነብር አሎና።

ካልአይ እቲ ንጉሥ ነቲ ዝኾነ ምስ ሰምዐ ተቐጢዑ ይብለና ኢየሱስ። “ወተሃደራቱ ልኢኹ ነቶም ቀተልቲ አጥፍኦም ከተማኦም እውን አንደደ” ይብል እዚ ምናልባት እቲ ወንጌላዊ ዝሃዐ ትርጉም እምብኣር አብ መጀመርያ ክፍሊ ናይ እቲ ምሳሌ ዝነበረ አይመስልን። ብእዋኑ ንዝተረኽበ ኩነት አዛሚዱ ክርእዮ ከሎ ሮማውያን ብ70 ዓ.ም. አብ ከተማ ኢየሩሳሌም ዘውረድዎ ዕንወትን ጥፍአትን ዝምልከት እዩ (ወንጌል ማቴዎስ አብ 85 ዓ.ም. እዩ ክዝውተር ጀሚሩ)። ሎሚ እውን ነዚ አብ ዘመና እንተ ረኣናዮ ክንደይ ልኡኻት መልእኽቲ አምላኽ አብ ብዙሕ ቦታታት ይእስሩን ይሕበሱን ይግፍዑን ይቕተሉን ንርኢ አሎና።

እቶም ቀንዲ ዕዳማት ምምጻእ ምስ ኣበዩ እቲ ንጉሥ “መርዓይ ዝተዳለወ እዩ” ኢሉ ንጊላዎቱ ዝረኸብዎ ሰብ ክዕድሙ ይልእኩም። ሕጂ እውን እቲ ዕድመ ንጉሥ ህጹፍ መልሲ እዩ ዝጸበ። ኣብዚ እዋን እቶም ኣገልገልቲ ኣብ ገዛውቲ ኣብ እንዳ ሃብታማት ዘይኮነ ኣብ ቀራና መገዲ ከይዶም ክዕድሙ ይልእኩ። ኣብ ጊዜ ኢየሱስ ከተማታት ኣፍደገታት ከምኡ ናይ ዕዳጋ ቦታታት ነርዎን። ሓፋሽ ህዝቢ ኸኣ ብብዝሒ ኣብኡ ይርከቡ ነርዎ፤ መብዝሕትኦም ብሃይማኖትን ኣብ ሕብረተሰብን ከም ካልኣይ ዜጋ ዝርኣዩ፤ መኸፈልቲ ቐረጽ፤ ዝሩጋት ኩሎም እቶም ጽሑአት ክፍሊ ሕብረተሰብ ዝሓዘ እዩ። ብዘይ ሓደ ኣፈላላይ እቲ ኣዳራሽ መርዓ ክሳብ ዝመልእ ኩሎም ተዓዲሞም ጥዑያትን ዘይጥዑያትን ከኣ ዳስ መልእዎ።

ኣብዚ ሕይዳይ ህዝቢ ወይ ፍሉያት ምሩጻት የለዉን። ቤተ ክርስቲያን ኣብ ውሽጣ ንኹሉ ትጽውዕ። ኩሉ ጊዜ ከምኡ ነራ ሕጂ እውን ከምኡ እዩ፤ ቤተ ክርስቲያን ብጻድቃንን ብኃጥኣንን ዝቐመት እዩ። ሓደ ክንዝንግዖ ዘይብልና ኩሉ ጊዜ ፈተና ናይ ቀዳሞትን ዳሕረዎትን ዝብል ፍልልይ ክህሉ እዩ፤ ኩሉ ጊዜ ንሕና ዝብል ስምዒት ንርእስኻ ወይ ንወገንካ ካብ ካልኣት ዝበለጸካ ገርካ ምሕሳብ ኣሎ እዚ ግን ምንጪ ናይ ጥፍኣትን ኃጢአትን ከምኡ ሕማም ኣብ ቤተ ክርስቲያን እዩ። ኣብ ብዙሓት ከም ዝርኣ ፍልልይ ወገንነት ኣብ መንጎ ሰባት ነጊሱ ሕማም ኮይኑ ንርኢ ብዙሓት ሃገራት ቍምስናታት በዚ ክሳቐያ ይርኣ። ከም ባህጊ ካብ ኩሉ ሕማምን ክፍኣትን ነጻ ዝኾነት ቤተ ክርስቲያን ወይ ቍምስና ክትህልወካ ክንደይ ሰናይ እዩ እንተ ኾነ ዘይክኣል እዩ፤ ከምኡ እንተ ኾነ ቤተ ክርስቲያና ካቶሊካዊት ኣይኮነትን ኩሉ ጊዜ ኃጥኣንን ጻድቃንን ዘለዋ ቤተ ክርስቲያን እያ ናትና። ጻድቃን ጥራሕ ዝሓዘት ቤተ ክርስቲያን ኣብዚ ዓለም የላን።

ኣብ መወዳእታ ናይ እቲ ምሳሌ ተገራጫዊ ነገራት ይርኣ። እቲ ንጉሥ ንልኡኻት ኣብ ፈቐዶ መገዲ ከይዶም ዝረኸብዎ ኩሉ ክዕድሙ ልእኹ ከብቐዕ ንሓደ ካብ ዕዳማቱ ልብሲ መርዓ ዘይተኸደንካ ኢሉ ከሳጉጎን ከዋርዶን ንርኢ። እዚ ሰብ ኣብ ሓጺር ጊዜ ከመይ ገሩ ክዳን መርዓ ክኸደን ተጽብይዎ? ኣብዚ ፍልይ ዝበለ ኣስተንትኖ ምርመራ ክንገብር ኣድላዩ እዩ፤ እንታይ እዩ መልእኽቱ? መራሕቲ ኣይሁድ ንኢየሱስ ምቕባል ኣብዮም። ካልኣት ዓለት ኣረመን ዘይንጹሓት ዝሕሰቡ ዝነበሩ ኣብ ቦትኦም ተዓዲሞም ኣብቲ መርዓ መሊኦም። ዝኾነ ኾይኑ ምስ ተዓደምካ ኣብ መርዓ ጥራሕ ምምጻእ እኹል ኣይኮነን፤ ክትመጽእ ከሎኻ ብዓቕምኻ ጽቡቕ ክትክደን ይግብኣካ እምበር ምስ ረሳሕን ጨርቃምን ክዳውንትን ክትመጽእ ግቡእ ኣይኮነን። ግቡእ ከይተኸደነ ዝመጽእ ነቲ ዓዳማይን ነቶም ምሱኡ ዝተዓደሙ ዘይምኽባር እዩ ዘርኢ።

ኩሎም ዕዳማት ከም ዕዳማት መርዓ ኮይኖም ክርከቡ ግቡእ እዩ። ነዚ ኣዕሙቕ ኣቢልና ክንርእዮ እንከሎና ቤተ ክርስቲያን ኣእዳዋ ዘርጊሓ ንኃጥእ እትቐበሎ ክንብል ከሎና እቲ ኃጢአተኛ ብወገኑ ናይ ንስሓን ናይ ምምላስን ምልክት ግብሪ ከርኢ ይግብኣ። ኣብ ናይ ቀደሙ ጠባይትን ሕይወትን እንከሎ ከይለወጠ ክነብር ክትጸሮ ኣይትኸእልን እዩ። ክልተ ጎይቶት ብሓደ እዋን ከሓጉስ ዝኸእል የለን። ክርስቲያን እዩ እናበልካ ዘይ ናይ ክርስቲያን ግብሪ ምሓዝ ፈሪሳውነት እዩ።

ኢየሱስ ንኃጥኣተኛታትን መኸፈልቲ ቀረጽን ዝሩጋትን ክቐበሎምን ክዕልሎምን እንከሎ ከምዘሎ ሕይወቶም ከይ ቀየሩ ኣይኮነን ዝቐበሎም ዝነበረ ንለውጥን ንስሓን ኣብ ሕይወቶም ርእዩ እዩ ዝቐርቦም ዝነበረ። “እምነትካ/ኪ ኣሕውዩካ/ኪ ደጊም ካብ ሕጂ ንድሓኣ ኣይትኣብስ ንዓ/ዒ ስዓበኒ” ይብሎም ነሩ።

ኣብ ምውዳእ ናይ እቲ ምሳሌ ኢየሱስ “ጽወዓት ብዙኃት ጎሩያት ግና ውሑዳት እዮም” እናበለ ይውድኦ። ዘሕዝን እዩ ወላእኳ ብዙሓት ካባና ኣብ መኣዲ ክርስቶስ ክሳተፉ ኣብ ሕይወቶም እንተ ተዓደሙ ውሑዳት እዮም ነዚ ኣብ ግብሪ ዘውዕልዎ። ዝበዝሑ ከም ሓደ ዓወት ኣብ

ሕይወቶም ገሮም ዝወስድዎ ከምኡ ኣብ ሕይወቶም ሓጎስ ክብሪ ኣብ ቅድሚ ሕብረተሰብ፣ ሃብቲ . . . ዝፈጥረሎም ዝሓስብዎ እዚ እዩ። ብዙሓት ወላ እኳ ኣብ ሕይወቶም ዘይቅሳነትን ጭንቀትን ዝፈጥረሎም ይኹን እምበር ነዚ እዮም ዝመርጹ።

ቤተ ክርስቲያን ከም ንሓ ህዝብ እግዚአብሔር መጠን ናይ ኩሉ መለክዕን መምዘንን ክትገብር ግድን እዩ። ማለት ንሓደ ገፋዕ ህዝቢ ዓማጺ ቀታሊ ንጹሃት ኣብ መኣዲ ክርስቶስ ብቐሊል ክትቅበሎ ኣይክኣልን እዩ። ንኸምዚኦም ዝኣመሰሉ ሰባት ሱቕ ኢልካ ምርኣይ ብፍላይ ኣብ ማሕብር ክርስቶስ ንእምነትካ ምርኻስ እዩ። ኣብዚ ምሳሌ “ልብሰ መርዓ” ተባሂሉ ዘሎ ኣምሳል ዕዱም መርዓ ናይ ቅድም ሕይወቱ ብዘየገድስ ንክርስቶስ ክለብስ እንከሎ እዩ። ከምዚ ዝኣመሰለ ሰብ ብጥምቀትን ካልኣት ምስጢራትን ኣብ መኣዲ መርዓ ክሳተፍ ኣኽኢልዎ፣ ኣብ መንፈስን ትምህርትን ክርስቶስ ስለ ዝኣተወ ንክርስቶስ ምስ ሕይወቱ ኣወሃሂድዎ ስለ ዝኾነ ልብሰ መርዓ ለቢሱ ንብሎ። እዚ ኣብቲ ዕለት ዕለት ዝገብሮ ለውጢ ተሓድሶ ኣብ ሕይወቱ ቦቲ ኣብ ኢየሱስ ዝረኽቦ ተመክሮን ኣብ ማሕበር ክርስቶስ ዘልኣን ሱታፌ ይርኣ።

ነዚ ኹሉ ምስ ረኣና ብቀዳምነት ክንገብር ዝግብኣን ኣብ መኣዲ መርዓ ንጉሥና ክንሳተፍ ንዝዓደመ ኣምላኽ ካብ ልብና ብዝነቐለ ክነመስግኖ ይግባእ። ኩሉ ኣባና ሓዲሩ ዘሎ ናይ ኣምላኽን ኢየሱስን ኣፍልጦ ህያብ እዩ። እዚ ኸኣ ካብ ተመክሮ ዝረኽብናዮን ከምኡ ካብ ከማና ዝበሉ ኣሕዋትና ዝረኽብናዮ እዩ። እዚ እንተ ዘይኮነ ዝስምዓና ዘሎ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቀሪብና ዓሚቕ ርድኢት ኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ዘምጽኦ ትርጉምን ሓጎስን ክህበና ክንልምኖ ይግባእ።

ካልኣይ ክንገብር ዘሎና ልብሰ መርዓና ክሳብ ክንደይ እዩ ጽፋይ ዘሎ ክንርኢ ይግብኣና። ሕይወትና ክሳብ ክንደይ ኢና ኣብ ፍቕርን ኣገልግሎትን ኢየሱስን ህዝቡን ክነውዕል ፍቓደኛታት ዘሎና? ኣብ ቍምስናና ዘሎና ተሳትፎ ኣብ ስብከተ ወንጌልን ኣብ ኩሉ ሕይወት ኣሕዋትና ወሳኒ ተራ እንጻወቶ ክሳብ ክንደይ ዝርኣ እዩ? ክሳብ ክንደይ ኢና ንእምነትናን ክርስቲያናዊ ትምህርትናን ኣብ ውሽጥን ወጻኢን ማሕበርና እንምስክሮ? ኣብ ውሽጥና ኣቲና ዝኾነ ሕማቕ ጠባይ ወይ ግብሪ ምስቲ ክርስቶስ ዘስተምሃሮን ዝኣዘዙን ዘይከይድ እንተሎ ክንርኢ ይግባእ። ብንጹሕ ሕልና ንዝተሃህነ ልብሰ መርዓ ክለብሶ ኣብ ቅኑዕ መገዲ ዘሎኹ ወይ ኣብ ሓሶት እየ ዘሎኹ? ወይስ ንልብሰ መርዓ ክለብስ ግዚኡ ኣይኮነን? ኢልና ንርእስና ክንርኢ እዋኑ እዩ።

ሳልሳይ ሓደ ካብቲ ቀንዲ ክንርስዎ ዘይበልና ኣባላት ቤተ ክርስቲያን ከም ምዃና መጠን ኣብ ሕይወት ቤተክርስቲያንን ኣብ ምስክርነት ምሃብ ብትግሃት እናተሓባበርና ክንከይድ ዝግብኣና እንከሎ ፈተና በርቲኡናድዩ ወይስ ሕመቕ ወረስና እንተ ወደቕና እቲ ኣፍደገ ኩሉ ጊዜ ክፋት ምዃኑ ክንፈልጥ ኣሎና። ኣብ ዝጠፋእናዮ ፀሓይ ክወርበና የብሉን ክንምለስ ኣሎና።

ናይ ሎሚ ንባባትና ኣምላኽ ኣብ ማዕከን ጸግኡ ኸዚኑልና ዘሎ ዘደንቕ ነገርት ይገልጹልና። ነፍስወከፍና ዝሓለፈ ሕይወትና ዝነበሮ ብዘየገድስ ሓደ ዓይነት ዕድመ ኣብ መኣዲ ኣምላኽ ክንሳተፍ ይቐርበልና ኣሎ። ኣብ መጀመርያ ነቲ ዕድመ ብምቕባልና ንኹሉ ከም ቅቡል ክንወስዶ የብልናን። ኣብዚ ምኽንያት ምቕራብ ወይ እውን ዝኾነ ነገር ክነቕርብ ዕድል የብልናን። እቲ ዝኸበደ ጸገም ኣብ ብዙሓት ዝርኣ ዘሎ ኃጢአተኛ ምዃን ኣይኮነን ካቶሊካዊ ክርስቲያን እየ ሰንበት ሰንበት ቤተ ክርስቲያን እኸይድ። ጥዑይ ሰብ እየ፣ ኣኽራሪ ካቶሊካዊ ኣይኮንኩን እናበልና ዝተፈላለየ ምኽንያታት እንህበም ዝኸበዱ ጸገማትና እዮም። ኣብዚ ዝኸበር ኣምላኽ ዘይኮነን ንሕና ኢና። ሎሚ እምብኣር ልብሰ መርዓና ጽፋይን ዝኾነ ምልክት ርስሓት ዘይብሉ ክክውን ክንጽሊ ኣሎና። ዓሚቕ እምነትን ፍቕርን ዘለዎ ሕይወት ነሕዋትናን ቤተ ክርስቲያናን ክነገልግሎ እንኸእል ጸጋን መንፈስን ከውርደልና ከምኡ ክርስቲያናዊ ሓላፍነት ለቢስና ልብሰ መርዓና ኣጽሪና ክንጉዓዝ ሓግዘና ንበሎ።

ማርያም ሓንሳብ አምላኽ ዕድመ ምስ አቕረበላ ንልብስ መርግኦ ከየርስሓት ብእምነትን ተአዝዞን ንአምላኽ ሕራይ ዝበለት ፍልይቲ ፍጥረት እያ። አብዚ ቅዱስ ዘመነ ጽጌ እምብኦር መጀመርያ ነቲ አምላኽ ዘቕርበልና ጸጋ ርኢና ክንክእል ከምኡ አብቲ ጉዕዞ ሕይወትና ከምቲ ንሳ ዝተገደደቶ ተጓዲዝና ክንክእል ለምንልና ንበላ። አምላኽ ብጸግኡ ንዝተዋህበና ዕድመ እነኽብረሉን ንልብስ መርግና ብጽረት እንሕዘሉን ጸጋ ብአማላድነት እኖና ማርያም ይጻድልና። አሜን።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ።